

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.482/2023/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2024. február 13.

Az ügy tárgya: sikkasztás büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek):

Első fok: Kaposvári Járásbíróság, 10.B.194/2020/52., ítélet,
tárgyalás, 2022. január 18.

Másodfok: Kaposvári Törvényszék, 2.Bf.79/2022/10., végzés,
nyilvános ülés, 2022. május 19.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kaposvári Járásbíróság 10.B.194/2020/52. számú ítéletét és a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.79/2022/10. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Kaposvári Járásbíróság a 2022. január 18-án meghozott 10.B.194/2020/52. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki számvitel rendje megsértésének büntettségében [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont] és hűtlen kezelés büntettségében [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselői foglalkozás gyakorlásától eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, vele szemben 10.000.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett arról, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a zár alá vétel feloldásáról, a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Védelmi fellebbezés alapján eljárva a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. május 19. napján jogerős 2.Bf.79/2022/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és a b) pont ba) alpontjára hivatkozással a jogerős ítélet megváltoztatása, és a törvénynek megfelelő határozat meghozatala érdekében.

[4] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a határozatában a védelmi fellebbezés érveivel nem foglalkozott kimerítően, ennek okán nem tett eleget az indokolási kötelezettségének.

[5] Álláspontja szerint, mivel a terhelt 2017. szeptember 15. napjától lett ügyvezetője az 1. számú Kft.-nek, az ezt megelőző időszakra vonatkozóan (2017. január 1. - szeptember 15. között) a bíróság nem állapíthatta volna meg a felelősségét a számvitel rendjének megsértésében. A bíróság a terheltet felelőssé tette az ügyvezetése előtti időszak könyveléséért is anélkül, hogy erre a könyvelésre, annak tartalmi, számviteli állapotára egyébként értékelhető tényállást állapított volna meg.

[6] Kifogásolta, hogy a bíróság nem folytatott bizonyítást arra vonatkozóan, hogy számviteli szempontból ténylegesen milyen volt a társaság könyvelőnél elfekvő könyvelése, valamint azt is, hogy a bíróság nem rendelt ki könyvszakértőt az ügyben. A könyvelő nem valós okból nem akarta lekönyvelni a terhelt által bizonyítottan megküldött iratokat, és soha nem adta át a könyvelési anyagot az új ügyvezetésnek. A könyvelő vallomását cáfolták a védelem által a tárgyaláson csatolt e-mail üzenetek, melyek szerint a terhelt 2017. november 20-án e-mailben megküldte könyvelésre a szeptember és október havi számlákat, valamint bankszámlakivonatokat.

[7] Kifejtette, hogy az áttekinthetőséget nem a mérlegkészítés, hanem a könyvelési iratanyag teremti meg. Ugyanakkor az eljárás során senki nem vizsgálta a könyvelési anyagot, ezért arra vonatkozó bármely megállapítás ténybeli alapja teljesen hiányzik. Az előző időszak gazdasági eseményei sem voltak lekönyvelve és átvezetve, így többek között a terhelt

ügyvezetését megelőző ingatlan értékesítés, egyéb eszközértékesítések, a munkavállalói bérek. Az elsőfokú ítéletben keveredik a „minimum forgalmi érték” és a „tényleges forgalmi érték”. A kirendelt szakértő feladata lett volna a kirendelő végzés alapján, hogy állapítsa meg az ingatlan minimum forgalmi értékét, azonban a szakértő ennek nem tett eleget, a szakvélemény ebben a kérdésben ellentmondásos.

[8] A felszámoló által indított polgári perben – feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással – a bíróság végzésével jóváhagyott egyezség született. E szerint az alperesek együttesen összesen 7.800.000 forint értékkülönbötet fizettek meg az 1. számú Kft.-nek. Ez azonban ellentmond azon ítéleti ténymegállapításnak, hogy a terhelt mint ügyvezető abban működött közre, hogy adott személyek a nagyértékű ipari ingatlanhoz, annak tényleges értékéhez mérten csekély összegért jussanak hozzá.

[9] Sértelmezte továbbá, hogy a szakértő a 2020. január 29-én megtartott helyszíni szemlén, a nyomozóval közösen tartott bejáráson és konzultáción nem igazságügyi szakértői minőségben, hanem a Be. 270. § (1) bekezdés szerinti szaktanácsadóként vett részt. Ezért ezt követően, a Be. 191. § (1) bekezdés g) pontja alapján nem lehetett volna szakértőként kirendelni az ügyben.

[10] A másodfokú végzésben a bíróság könyvszakértőként hivatkozott az eljáró szakértőre, aki valójában ingatlanforgalmi szakértő volt, könyvszakértő nem lett kirendelve az ügyben. Sértelmesnek tartotta azt is, hogy a tárgyaláson nem kerültek ismertetésre a könyvelési iratok.

[11] A vagyon elleni bűncselekmény kapcsán kifejtette, hogy a bíróság nem indokolta meg, hogy miért és mennyiben valósít meg hűtlen kezelést, vagy akár jogtalan eltulajdonítást, ha a kötelezett valamely követelést – a jogosult gazdasági társaság rendelkezése szerint – más kezéhez, más bankszámlájára, mint teljesítési helyre utal át. Mivel a 10.000.000 forint az átutalást követően már a 2. számú Kft. vagyona volt, nem pedig az 1. számú Kft. vagyona, ezért fogalmilag kizárt volt bármely köteletség megszegésével erre a 10.000.000 forintra a az 1. számú Kft. sérelmére vagyoni hátrányt okozni. Az eljárásban mindvégig sértettként, ezen belül magánfélként vett részt a 3. számú Kft. azon tény ellenére, hogy nem volt sértett, hanem csak a sértett kisebbségi tulajdonosa.

[12] Kifogásolta az ügyészi vádmódosítást. Az ügyészség a vádiratban kizárólag a 4. számú Kft. vevő által fizetett 10.000.000 forint összeget tette a vád tárgyává. Az elkövetési magatartást abban jelölte meg, hogy a terhelt a 10.000.000 forint összeget a 2. számú Kft. bankszámlájáról felvette, azonban azt az 1. számú Kft. sértett házipénztárába nem vételeztette be, illetve azt nem a sértett érdekében használta fel, helyette ismeretlenül maradt saját céljaira fordította. Ezáltal az ügyvezetőként rábízott, az 1. számú Kft. sértett tulajdonát képező 10.000.000 forint összeget jogtalanul eltulajdonította.

[13] A 2020. október 12-i vádmódosításban az ügyészség látszólag csak az összeget, illetve a minősítést változtatta meg, valójában azonban más cselekményt tett a vád tárgyává, nevezetesen az ingatlan eladását. Az ingatlan eladása és az ingatlan eladásából származó pénz sorsa, annak jogtalan eltulajdonítása viszont két különálló tényállás és cselekmény.

[14] Álláspontja szerint a vád kizárólag az eredetileg vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggő, ahhoz ténybelileg kapcsolódó más cselekményre terjeszthető ki. Mivel az ingatlan eladása és annak tényei, továbbá az eredetileg a vád tárgyává tett, a 10.000.000 forint jogtalan eltulajdonítása merőben más cselekmény, ezért a vád kiterjesztésére nem volt törvényes lehetőség.

[15] A Legfőbb Ügyészség BF.581/2023/2. számú átiratában a terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy törvényben kizártak a védőnek a könyvelési iratok rendezettségének rögzítését, az ingatlanforgalmi szakértői vélemény megállapításait, így különösen az ingatlan

forgalmi értékét sérelmező, valamint a könyvelő tanúvallomásának elfogadására, így a bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységre hivatkozó kifogásai.

[16] Nem vehetők figyelembe a védő felülvizsgálati indítványának azon részei sem, amelyekben a könyvelési iratok ismertetésének, az ingatlan továbbértékesítése körülményei rögzítésének, illetve az 1. számú Kft. és a 2. számú Kft. közötti elszámolás feltárásának elmaradására hivatkozik. Ugyanis mindezzel a tényállás megalapozottságát, és ezáltal a megállapított tényállást támadja, amelyre a felülvizsgálati eljárás keretében nincs törvényes lehetőség.

[17] Kifejtette, hogy a vádmódosítás jelen ügyben a terheltnek ugyanazon jogüggyellett kapcsolatos büntetőtörvénybe ütköző magatartását tartalmazza, mint az eredeti vád, az megfelel az eljárási törvénynek.

[18] Az ügyész szerint a vagyon elleni bűncselekmény helyes minősítése különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetnének és jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetnének az anyagi halmazata, mivel a terhelt egyrészt a sértett tulajdonát képező ingatlant taggyűlési hozzájárulás nélkül, az észszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétesen, a sértett kft. érdekeit figyelmen kívül hagyva, a tényleges forgalmi értéknél jóval alacsonyabb áron értékesítette, másrészt a 10.000.000 forint vételárat egy másik cég bankszámlájára utaltatta, ahonnan azt felvette, és ismeretlen célra fordította.

[19] A számvitel rendje megsértésének büntette tekintetében kiemelte, hogy az éves beszámoló elkészítése és közzététele szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a terhelt nem a teljes üzleti év alatt volt a társaság vezető tisztségviselője, hanem az számít, hogy annak esedékességekor betöltötte ezt a pozíciót.

[20] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályban tartsa fenn.

[21] A Legfőbb Ügyészség indítványára a terhelt védője észrevételt tett, melyben lényegében megismételte a felülvizsgálati indítványban foglaltakat.

III.

[22] A terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[23] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[24] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[25] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[26] Kétségtelen, hogy a felülvizsgálati indítvány anyagi jogi felülvizsgálati okot jelölt meg, azonban tartalma szerint – a vádmódosítás törvényességét vitatva – eljárásjogi okra is hivatkozott.

[27] Az indítványozó álláspontja szerint a vádmódosítással az ügyészség két különálló cselekményt rögzített, azonban mivel az ingatlan eladása és a 10.000.000 forint jogtalan eltulajdonítása merőben más cselekmények, a vád kiterjesztésére nem volt törvényes lehetőség.

[28] E körben a Kúria előrebocsátja, hogy a törvényes vád hiánya a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a hatályos Be. alapján – szemben a 2018. július 1. napját megelőzően hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló törvény (továbbiakban: korábbi Be.) rendelkezésével [korábbi Be. 416. § (1) bekezdés c) pont, korábbi Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpont] – nem felülvizsgálati ok; ellenben a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontja szerint továbbra is helye van felülvizsgálatnak akkor, ha a bíróság határozatát nem az arra jogosult által emelt vád alapján hozta meg. A bíróság nyilvánvalóan nem csak akkor jár el ekként, ha az eljárás alapját képező vádat nem az arra jogosult emelte, hanem akkor is, ha az adott személlyel szemben és az adott cselekmény tekintetében (bárki által emelt) vád hiányában jár el (BH 2021.66.).

[29] Jelen ügyben azonban nem ez történt.

[30] A vádelvből következően a bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet; csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, és csak olyan tények alapján, amelyet a vád tartalmaz [Be. 6. § (3) bekezdés]. Mindez azt jelenti, hogy a vád perjogi rendeltetése alapvetően az, hogy a bíróság számára a büntetőjogi felelősség kérdésében való érdemi vizsgálat ténybeli kereteit rögzítse.

[31] A Kúria kiemeli, hogy a Be. 6. § (3) bekezdése a bíróság vádhoz kötöttségét személyi és tárgyi értelemben is meghatározza. A személyi vádhoz kötöttség azt jelenti, hogy a bíróság csak a megvádolt, a vádiratban – egyértelműen és azonosíthatóan – meghatározott azon személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, akinek a büntetőjogi felelősségre vonását a vádló indítványozza. A tárgyi vádhoz kötöttség azt jelenti, hogy a bíróság kizárólag olyan cselekményt, olyan tényt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. A vád e körben hiánytalanul tartalmazza a cselekmény történeti tényállását, a vád szerinti bűncselekmény törvényi tényállási elemeit és a cselekmény Btk. szerinti minősítését is.

[32] A Be. 538. § (1) bekezdése alapján, ha az ügyészség – a vád tárgyává tett és azokkal összefüggő tények tekintetében – úgy látja, hogy a vádlott

a) más bűncselekményben bűnös vagy a vádirati minősítés szerinti bűncselekmény súlyosabban vagy enyhébben minősül, a vádat megváltoztatja,

b) más bűncselekményben is bűnös, mint amely miatt ellene vádat emelt, a vádat kiterjeszti.

[33] A Be. 538. § (4) bekezdés szerint az ügyészség a vádat legkésőbb az ügydöntő határozat meghozataláig módosíthatja.

[34] A vádmódosítás gyűjtőfogalom, jelenti a vád megváltoztatását és a vád kiterjesztését. Az ügyészi vádmódosításra az eredetileg benyújtott vádiratban szereplő terhelt(ek) vonatkozásában kerülhet sor.

[35] A vád megváltoztatása esetében a vádbeli tény legfeljebb kisebb mértékben változhat, a tettazonosság kerete lényegében változatlan marad. Nem lép a vádban eredetileg leírt tényállás helyébe egészen más, új tényállás. A vád megváltoztatása tehát elsősorban az ügy jogi megítélésének, ezen belül a vád tárgyává tett cselekmény jogi minősítésének megváltozását, megváltoztatását jelenti.

[36] A vád kiterjesztése – melyről jelen ügyben szó van – esetében az eredeti vád tárgyához képest ténybeli nóvum, ténybeli többlet van, a tettazonosság keretei tágulnak (Kúria Bfv.III.529/2012.).

[37] A vád kiterjesztése tehát további tények, és annak alapján további bűncselekmény felrovása. Vádkiterjesztés csak az eredeti vád fenntartása mellett lehetséges, különben nem lenne mit kiterjeszteni.

[38] Az iratokból kitűnően a Kaposvári Járási Ügyészség a 2020. július 30-án a Kaposvári Járásbírósághoz benyújtott vádiratával emelt vádat a terhelttel szemben

- számvitel rendjének megsértése büntette [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont] és
- sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt.

[39] A vádirat II. pontja tartalmazta, hogy

- Az 1. számú Kft. sértett ipari ingatlanának minimum forgalmi értéke 2018. évben 86.900.000 forint volt.
- A terhelt a sértett kft. ügyvezetőjeként 2018. június 4. napján kelt adásvételi szerződéssel az ingatlant a kft. gazdasági érdekeinek elsődlegességét figyelmen kívül hagyva, a reálisan elérhető forgalmi értéknél jóval – legalább 76.900.000 forinttal – alacsonyabb vételáron értékesítette a 4. számú Kft. vevőnek azért, hogy az ügyvezetése alatt álló kft-t ilyen módon bevételhez juttassa, majd azt jogtalanul eltulajdonítsa.
- A terhelt az adásvételi szerződésben kikötötte, hogy a vevő a vételárat a 2. számú Kft.-nek a bankszámlájára utalja át, mely felett a terheltnek mint a 2. számú Kft. ügyvezetőjének kizárólagos rendelkezési joga volt.
- A vevő a vételárat átutalta, ami 2018. június 6. napján jóváírásra került a 2. számú Kft. bankszámláján. Az átutalt vételárat a terhelt 2018. június 6. napján 5.000.000 forint, majd 2018. június 7. napján 5.000.000 forint összegben pénztári készpénzkifizetés formájában felvette, azonban azt a 2. számú Kft. sértett házipénztárába nem vételeztette be, illetőleg nem a sértett kft. érdekében használta fel, helyette ismeretlenül maradt saját céljaira fordította, ezáltal az ügyvezetőként rábízott, az 1. számú Kft. sértett tulajdonát képező 10.000.000 forint összeget jogtalanul eltulajdonította.
- A sikkasztás elkövetési értéke 10.000.000 forint, mely nem térült meg.

[40] Jelen ügyben tehát az ügyészség 2020. október 12-én a vádirati tényállást érintően is módosította a terhelttel szemben a vádat sikkasztás büntettéről hűtlen kezelés büntettére, és a vádiratnak a vád tárgyává tett cselekmények Btk. szerinti minősítését is megváltoztatta a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő számvitel rendjének megsértése büntettére, és a Btk. 376. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettére.

[41] Kétségtelen, hogy az eredetileg a vád tárgyává tett tényekkel összefüggésben történt a vád kiterjesztése. Az eljárás bírósági szakaszában lefolytatott bizonyítás eredményeképpen a tényállással kapcsolatos vádhatósági álláspont változott, ami a vádirati tényállás megváltoztatását, illetőleg kiterjesztését tette indokolttá. Az eredeti vádiratban már szereplő tényekkel összefüggő, a vádmódosítást megalapozó tény, mely szerint a terhelt az ingatlant taggyűlési hozzájárulás nélkül, az észszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétben a vételár későbbi eltulajdonításának szándékával, a Ptk. 3:112. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét megszegve a sértett kft. gazdasági érdekei elsődlegességét figyelmen kívül hagyva értékesítette, a hűtlen kezeléssel okozott vagyoni hátrány összege 86.900.000 forint, mely nem térült meg.

[42] Ez azt jelenti, hogy a nyomozati szakban feltárt adatokon és körülményeken alapuló, térben, időben és tárgyban nem eltérő, az eljárás tárgyát képező bűncselekménnyel összefüggő tények miatt történt a vádkiterjesztés. A vádmódosítás a Be. 538. § (4) bekezdése szerinti időbeli feltételnek is megfelel, hiszen az ügydöntő határozat meghozatala előtt került rá sor.

[43] A Kúria megjegyzi, hogy az Alkotmánybíróság is több ízben foglalkozott már a pártatlan bírósághoz és a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos értelmezésével, az azokhoz kapcsolódó követelményekkel. A 14/2002. (III. 20.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kitért az ügyész vádmódosítási jogosítványával kapcsolatos alkotmányos kérdésekre is. A határozat rögzíti, hogy: „A vádfunkció hatékony gyakorlását biztosítják azok

a rendelkezések, amelyek a vád módosítását is lehetővé teszik a vádló számára. Amennyiben az eredeti vádemelés után valamely új elem (új bizonyíték vagy a tények jogi megítélésének módosulása) indokolja, a vád megváltoztatható (módosítható vagy kiterjeszthető). A vád megváltoztatását és tárgyi értelemben vett kiterjesztését magába foglaló vádmódosítás tekintetében az ügyész közvádlói jogosultságainak kizárólagossága megtörik. A Be. ezeket a lehetőségeket az elsőfokú határozat meghozatalát megelőző tanácsülésig engedélyezi az ügyész számára.” {3376/2012. (XII.15.) AB határozat [20] bekezdés}.

[44] A Kúria a kifejtettek alapján megállapította, hogy a vádkiterjesztés révén eljárási szabálysértés nem valósult meg.

[45] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, míg a b) pont ba) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[46] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét számvitel rendjének megsértése büntetében [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont] és hűtlen kezelés büntetében [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] megállapította.

[47] A Btk. 403. § (1) bekezdés alapján, aki a számvitelről szóló törvényben vagy a felhatalmazásán alapuló jogszabályokban előírt bizonylati rendet megsérti, vagy könyvvezetési, beszámolókészítési kötelezettségét megszegi, és ezzel

a) a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hibát idéz elő, vagy

b) az adott üzleti évet érintően vagyoni helyzete áttekintését, illetve ellenőrzését megghiúsítja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[48] A bűncselekmény védett jogi tárgya a számviteli előírások megtartásához fűződő társadalmi érdek. A piacgazdaság kiszámítható, megbízható működtetéséhez nélkülözhetetlen, hogy a gazdálkodás alanyai is teljesítsék azokat a kötelezettségeiket, amelyek a piacgazdaság „infrastruktúrájának” a működtetéséhez nélkülözhetetlenek. E tényállás a gazdálkodó szervezetek vezetőit, illetve az egyéni gazdálkodókat kötelezi a jogszabályokban előírt követelmények biztosítására.

[49] A számvitel célja az, hogy az adott gazdálkodó vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről megbízható, és valós képet adjon a vele kapcsolatba kerülő ún. érdekhordozóknak (pl. tulajdonosok, hitelezők, piaci partnerek, munkavállalók stb.).

[50] A bűncselekmény tényállása kerettényállás, amelynek tényállási elemeit a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Szám. tv.) és a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok határozzák meg.

[51] A beszámolási kötelezettség azt jelenti, hogy a gazdálkodó a működéséről, vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről a naptári év könyveinek lezárását követően, a törvényben meghatározott könyvvezetéssel alátámasztott beszámolót köteles készíteni.

[52] A számvitel rendje megsértésének büntette törvényi tényállása az abban meghatározott eredmény bekövetkezésével válik befejezetté. A beszámolási rendszer egy-egy éves beszámolási időszakokra épül. Az üzleti év az az időtartam, amelyről a beszámolót kell készíteni. Az üzleti év időtartama megegyezik a naptári évvel [Szám. tv. 11. § (1) bekezdés].

[53] A számvitelről szóló törvény a bizonylati elv és bizonylati fegyelem körében előírja, hogy minden gazdasági műveletről, eseményről, amely az eszközök forrásainak állományát vagy összetételét megváltoztatja, bizonylatot kell kiállítani (készíteni). A gazdasági műveletek (események) folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli

nyilvántartásokban rögzíteni kell [Szám. tv. 165. § (1) bekezdés]. A bizonylat kiállítása nem a könyvelő feladata, ő csupán a neki átadott, összegyűjtött számlákat könyveli le.

[54] A könyvek üzleti év végi zárásához, a beszámoló elkészítéséhez, a mérleg tételeinek alátámasztásához olyan leltárt kell összeállítani, és e törvény előírásai szerint megőrizni, amely tételesen, ellenőrizhető módon tartalmazza a mérlegforduló napján meglévő eszközöket és forrásokat mennyiségben és értékben (Szám. tv. 69. §).

[55] Az irányadó tényállás I. pontja egyértelműen rögzíti a következőket:

– A terhelt mint a 2. számú Kft. ügyvezetője 2017. szeptember 26. napján üzletrész adásvételi szerződést kötött a Zrt. eladóval, mellyel így megszerezte a Zrt. 2.500.000 forint névértékű üzletrészt az 1. számú Kft.-ben, ezzel egyidejűleg az 1. számú Kft.-ben 50%-ot meghaladó mértékű szavazati jogot szerzett.

– Az 1. számú Kft. ügyvezetésre és önálló képviselőre jogosult tagja 2017. szeptember 15. napjától a cégjegyzékbe is bejegyezten a terhelt lett.

– Az 1. számú Kft. 2017. és 2018. évben tényleges gazdasági tevékenységet folytatott, a társaság fő tevékenysége fémmegmunkálás volt. Az 1. számú Kft. 2017. szeptember 15. napjától 2018. szeptember 5. napjáig terjedő időszakban alanya volt a számvitelről szóló 2000. évi C. törvénynek. Ebben az időszakban az 1. számú Kft. irányítását a terhelt végezte, a könyvelés és az éves beszámolók szabályszerű elkészítéséért, a beszámoló közzétételéért ő tartozott felelősséggel.

– A terhelt az 1. számú Kft. könyveléséről az ügyvezetői tisztség létrejöttét követően nem gondoskodott annak ellenére, hogy a kft. korábbi ügyvezetője a 2017. szeptember 15. napján megtartott taggyűlésen az ügyvezetői tisztségéről történt lemondása során a társaság könyvelési iratanyagát és vagyonleltárát leadta, mely rendezett formában a határozatlan időre szóló könyvelői megbízással rendelkező könyvelőnél rendelkezésre állt.

– A terhelt mint az 1. számú Kft. ügyvezetője a könyvelővel a kapcsolatot nem tartotta, részére a könyvvizetéshez szükséges bizonylatokat nem adta át, az éves beszámoló elkészítéséhez szükséges iratokat a könyvelő felszólítása ellenére sem biztosította, ezért a könyvelő 2018. január 16. napján, 2017. december 31. napi hatállyal a határozatlan időre szóló könyvelési megbízási szerződését felmondta.

– A terhelt a társaság könyvelési iratanyagát a könyvelő többszöri felszólítása ellenére ezt követően sem vette át. A terhelt mindössze 2017. november 20. napján, e-mailben szeptemberi és októberi havi számlákat, valamint bankszámlakivonatokat küldött a könyvelőnek eredeti iratok helyett, melyek a könyvelésben nem használhatóak.

– A terhelt az 1. számú Kft. 2017. évre vonatkozó beszámolóját nem készítette el, nem intézkedett annak közzétételéről sem.

– A terhelt ezen magatartásának következményeként az 1. számú Kft. vagyoni helyzetének áttekintése, ellenőrzése 2017. január 1 - 2017. december 31. napjáig terjedő időszakra meghiúsult.

[56] A felidézettekből következően a terhelt a jogszabályban előírt kötelezettségének nem tett eleget.

[57] A vagyoni helyzet áttekintése (ellenőrzése) akkor hiúsul meg, ha a Szám. tv.-ben előírt kötelezettségek – rendszerint sorozatos – megszegése olyan helyzetet teremt, amelyben a gazdálkodó tevékenységének alapvető elemei véglegesen áttekinthetatlenné, megismerhetatlenné, követhetatlenné, a potenciális érdeklődők számára hozzáférhetatlenné válnak. E helyzet bekövetkezésével a bűncselekmény befejezetté válik. Meghiúsulásról általában akkor beszélünk, ha az áttekintés (ellenőrzés) véglegesen, és a gazdálkodás egésze vagy döntő része vonatkozásában áll fenn.

[58] A leltár készletnyilvántartás összeállítható akkor is, ha év közben az ügyvezető személyében változás történt, ráadásul jelen ügyben az irányadó tényállás szerint az átadás szabályszerűen megtörtént a korábbi ügyvezető részéről. Ugyanakkor a terhelt a könyvelővel a kapcsolatot nem tartotta, a bizonylatokat és a beszámoló elkészítéséhez szükséges iratokat nem adta át.

[59] A terhelt tehát a jogerős tényállás szerint a cselekményével a 2017. üzleti év áttekintését, ellenőrzését megghiúsította.

[60] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét a számvitel rendje megsértésének büntetében [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont] megállapította.

[61] Az indítványozó vitatta a hűtlen kezelés vonatkozásában, hogy a terhelt bármilyen vagyonkezelői kötelezettségét megszegte volna.

[62] A Btk. 376. § (1) bekezdése szerint, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz, hűtlen kezelést követ el. A Btk. 376. § (5) bekezdés a) pontja alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a hűtlen kezelés különösen nagy vagyoni hátrányt okoz.

[63] A hűtlen kezelés tettese csak az lehet, aki a dolgot kezeli, akire a vagyonkezelői megbízatás kiterjed.

[64] A felülvizsgálati eljárásban irányadó jogerős tényállás egyértelműen rögzíti, hogy az 1. számú Kft. ügyvezetésre és önálló képviselőre jogosult tagja 2017. szeptember 15. napjától a cégjegyzékbe is bejegyezten a terhelt lett.

[65] Ez kétségek nélkül megalapozza a terhelt vagyonkezelői mivoltát és a vagyongazdálkodással kapcsolatos kötelezettségét, amelyet a hűtlen kezelés speciális alanyisága körében a törvény megkíván.

[66] Az alanyi bűnösség csak szándékos lehet, aminek mind a kötelességszegést megvalósító tényekre, mind a vagyoni hátrányra ki kell terjednie, utóbbi esetében elégséges az eshetőleges szándék is.

[67] A kötelességszegés akkor szándékos, ha az elkövető tudja, hogy őt milyen meghatározott – mérlegelést nem tűrő – kötelesség terheli, és felismeri, hogy magatartása folytán vagyoni hátrány keletkezhet, mely következményt kívánja, vagy abba legalább belenyugszik. Nem csupán a vagyonkezeléssel kapcsolatos szabályok szándékos megsértése szükséges, hanem az ezzel okozati összefüggésben keletkezett vagyoni hátrány tekintetében is szándékosnak kell lennie a bűnösségnek.

[68] A vagyonkezelői kötelességeket megszabhatja jogszabály, ügyviteli utasítás, belső ügyrend, vagy egyéb belső szabályozás, de az adott tevékenység során kialakult, ám írásba nem foglalt gyakorlat is. Így a vagyonkezeléssel összefüggő kötelességek megszegése nem szűkíthető az írott, tételes rendelkezések tudatos megsértésére.

[69] A terheltnek az ügyvezetői feladatai ellátása, így a gazdálkodás körében tett intézkedései kapcsán a Ptk. szabályainak megfelelően kellett eljárnia.

[70] A Ptk. 3:112. § (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselő a társaság ügyvezetését a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján önállóan látja el. E minőségében a jogszabályoknak, a létesítő okiratnak és a társaság legfőbb szerve határozatainak van alávetve.

[71] Az ügyvezető önállóan irányítja a céget, a társaság tagja nem utasíthatja, és hatáskörét a legfőbb szerv nem vonhatja vissza [Ptk. 3:112. § (2) bekezdés utolsó mondat].

[72] A felülvizsgálati eljárásban a hűtlen kezelés vonatkozásában az irányadó jogerős tényállás II. pontja egyértelműen rögzíti, hogy:

– az 1. számú Kft. sértett gazdasági tevékenységét a tulajdonát képező ingatlanon végezte. Az ingatlan 2018. évi minimum forgalmi értéke nettó 86.900.000 forint volt.

– A terhelt mint az 1. számú Kft. ügyvezetője 2018. június 4. napján adásvételi szerződést kötött a 4. számú Kft. képviselőjével, miszerint mint eladó eladja a fenti ingatlant a kölcsönösen kialakított 10.000.000 forint vételáron.

– A terhelt a sértett kft. tulajdonát képező ingatlant taggyűlési hozzájárulás nélkül, az észszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétesen, a Ptk. 3:112. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét megszegve, a sértett kft. gazdasági érdekeit figyelmen kívül hagyva a tényleges forgalmi értéknél jóval alacsonyabb, legkevesebb 76.900.000 forinttal alacsonyabb vételáron értékesítette.

[73] A hűtlen kezelés azáltal valósul meg, hogy az elkövető nem kötelességszerűen, vagyis a tulajdonos érdekében, hanem éppen annak vagyoni hátrányt okozva tevékenykedik. A vagyonkezelői kötelezettség teljesítése a rendes gazdálkodás szabályainak megtartását, a megengedett kockázat vállalását jelenti. Tartalmi összetevői pedig többek között a vagyon őrzése, a vagyon állagának megóvása, a vagyon gyarapítása, a kárelhárítás, a tulajdonos érdekeinek megfelelő intézkedések megtétele.

[74] A terhelt a sértett kft. tulajdonát képező, 86.900.000 forint értékű ingatlant taggyűlési hozzájárulás nélkül, az észszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétesen, a sértett kft. gazdasági érdekeit figyelmen kívül hagyva a tényleges forgalmi értéknél jóval alacsonyabb, legkevesebb 76.900.000 forinttal alacsonyabb vételáron, 10.000.000 forintért értékesítette.

[75] Ezáltal a terhelt a vagyonkezelői kötelességét megszegte, amikor – általa tudottan – a tényleges forgalmi értéknél jóval alacsonyabb összegért értékesítette a kft. tulajdonát képező ingatlant, mely cselekményével vagyoni hátrányt okozott az 1. számú Kft. sértettnek.

[76] Következésképpen a terhelt cselekménye a hűtlen kezelés büntette vonatkozásában – ellentétben az indítványozó álláspontjával – tényállásszerű, annak a törvényi tényállási elemei, a tárgyi és az alanyi oldala egyaránt megvalósult.

[77] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság akkor sem, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét hűtlen kezelés büntetében is megállapította [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont].

[78] A Kúria egyetértett a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakkal, mely szerint a tényállás II. pontjában foglalt – a módosított váddal egyezően megállapított – cselekménnyel a terhelt egyben megvalósította a sikkasztás büntetét is.

[79] A hűtlen kezelés és a sikkasztás valóságos anyagi halmazatban állhat egymással, ugyanis ugyanarra a vagyona egymástól eltérő jogviszonyból, különböző magatartással több vagyon elleni bűncselekmény is elkövethető (BH 2016.165.).

[80] A Btk. 372. § (1) bekezdése értelmében, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el. A (4) bekezdés a) pontja szerint a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a sikkasztást jelentős értékre követik el.

[81] A sikkasztás esetében idegennek az a dolog tekintendő, ami nem az elkövető, hanem más tulajdonában áll. A rábízás helyes értelmezése szerint a dolog tulajdonosa a tulajdonjog egyik őt megillető részjogosítványát, a birtoklás jogát ruházza át a másik személyre, így a rábízás folytán a dolog birtokba vétele, a dolog feletti tényleges (fizikai) hatalom megszerzése megtörténik. A rábízás nem változtatja meg a dolog feletti tulajdonjogot, hanem annak részjogosultságaiból (birtoklás, használat, hasznok szedése, rendelkezési jog) kizárólag a birtoklás jogát engedi át, a dolog továbbra is a rábízó személy tulajdonában, rendelkezési joga alatt marad. A rábízással a számára idegen dolog az elkövető birtokába került, a rábízás

alapján azonban kizárólag a dolog feletti birtoklás részjogosítványát szerzi meg, annak használata, hasznainak szedése, vagy esetleges elidegenítése, a dolog feletti rendelkezés joga továbbra is a rábízónál marad, kivéve, ha ezen egyes részjogosultságokat jogszerűen, jogszabály alapján, szerződéssel vagy egyoldalú jognyilatkozattal a birtokosra ruházza át.

[82] A jogtalan eltulajdonítás akkor valósul meg, ha az elkövető a dolog feletti rendelkezési jogot olyan módon gyakorolja, hogy annak következtében az eredeti tulajdonállapot megszűnik, és egy új jön létre. Lényeges feltétel, hogy az elkövetőt ezen részjogosultság gyakorlására sem jogszabály, sem az arra jogosult nem jogosítja fel.

[83] Idegennek tekintendő az a dolog, ami nem az elkövető, hanem – mind a rábízáskor, mind pedig az elkövetési magatartás megvalósításakor – más, természetes vagy jogi személy tulajdona. A rábízással a dolog tulajdonosa az őt megillető részjogosítványok egy részét, így akár a birtoklás, akár a dologgal való rendelkezés jogát ruházza át más személyre.

[84] Töretlen a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy a gazdasági társaság vagyona az alapító, illetve ügyvezető vagyonától elkülönül, ezért mind az alapító, mind az ügyvezető számára idegen dolognak minősül.

[85] Az irányadó tényállás szerinti az 1. számú Kft. ingatlanának eladásából származó 10.000.000 forint a terhelt számára kétségtelenül idegen dolog volt, hiszen a vételár a kft.-t illette volna.

[86] A tényállás rögzíti, hogy a terhelt az 1. számú Kft. ingatlanáért fizetett vételárat (10.000.000 forint) az ügyvezetése alatt álló 2. számú Kft. bankszámlájára kérte utalni a vevő részéről, majd az átutalt vételárat a 2. számú Kft. bankszámlájáról pénztári kifizetés formájában, két részletben, teljes egészében felvette, mely összeget ismeretlen célra fordított.

[87] A terhelt szándéka tehát egyértelműen a kft. tulajdonjogának megsértésére irányult, hiszen az ingatlan értékesítéséből származó vételárat eltérítette egy olyan bankszámlára, amely felett – más okból – szintén rendelkezési jogosultsága volt.

[88] Kétségtelen tehát, hogy a terhelt annak ellenére, hogy a kft. vagyona felett tényleges tulajdonosi hatalommal nem bírt, a rendelkezési jogosultság kihasználásával oly (csalárd) módon rendelkezett a 10.000.000 forintról, mely a tulajdonosnak (1. számú Kft.) a dolog feletti jog szerinti uralmából való végleges kizárását célozta, és arra alkalmas is volt.

[89] A következetes bírói gyakorlat szerint a sikkasztást eltulajdonítással követi el az, aki az általa vezetett kft. pénztárából felvett összeget nem a kft. érdekében használja fel, hanem akár saját céljaira, akár más – ismeretlen – célra fordítja (EBH 2003.839.).

[90] A vételár kétségkívül az 1. számú Kft.-t mint tulajdonost illette meg, éppen ezért a terheltnek, miután azt felvette a 2. számú Kft. bankszámlájáról, be kellett volna fizetnie a sértett kft. pénztárába vagy bankszámlájára, ehelyett ő azt ismeretlen célra fordította.

[91] Az előzőekben kifejtettek szerint a terhelt magatartása a sikkasztás elkövetési magatartásai közül a jogtalan eltulajdonítást valósította meg.

[92] Ekként a jogerős határozat II. tényállási pontja a sikkasztás elkövetési magatartásának valamennyi olyan tényállási elemét tartalmazza, amely a terhelt cselekményének törvényes minősítéséhez szükséges volt.

[93] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségére következtetett, azonban az előzőekben kifejtettekre figyelemmel a cselekményei törvényes minősítése a következő: számvitel rendjének megsértése büntette [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont], hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] és sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés a) pont].

[94] Az előzőekben írt II. tényállási pontot érintő anyagi jogi minősítési hiba azonban nem eredményezett törvénysértő büntetést. A helyes minősítéshez képest is a halmazati büntetésül – ugyanazon tételkeret szerint – kiszabott büntetés törvényes, önmagában annak mértéke a felülvizsgálatban nem vitatható.

[95] A terhelt védője az indokolási kötelezettség megsértésén keresztül az irányadó tényállás megalapozottságát is támadta.

[96] A Kúria ezzel összefüggésben rámutat a következőkre.

[97] A bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség, amely nem diszkrecionális, hanem törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg egzakt kötelezettség, legfeljebb mikéntje lehet mérlegelés tárgya; ez utóbbi immár relatív eljárási szabálysértés körébe tartozó [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont].

[98] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[99] A Be. 608. § (1) bekezdése taxatív felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezéséhez vezetnek.

[100] Az indokolási kötelezettség megsértése a hatályos Be. alapján már nem felülvizsgálati ok, az nem szerepel a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja által hivatkozott Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértések között.

[101] A Be. 659. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[102] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható.

[103] Ezzel szemben a terhelt védője az indítványában részben a tényállás megalapozottságát és a bizonyítékértékelést vitatta, amikor a tényállással ellentétesen arra hivatkozott, hogy az ingatlan forgalmi értéke tévesen lett megállapítva, illetve, hogy a könyvelő nem akarta lekönyvelni a terhelt által bizonyítottan megküldött iratokat, továbbá kifogásolta az ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményében foglaltakat, sérelmezte, hogy nem került sor könyvszakértő kirendelésére. Erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, az indítvány e részében is törvényben kizárt.

[104] Az eljárási szabályok megtartására irányuló vizsgálat körében a Kúria megjegyzi a következőket.

[105] Valóban téves a másodfokú bíróság megállapítása, mely szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az igazságügyi könyvszakértői véleményen is alapul {Kaposvári Törvényszék 2.Bf.79/2022/10. számú végzés [11] bekezdés}.

[106] Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában szintén tévesen igazságügyi könyvszakértői véleményként hivatkozik az egyébként ingatlanforgalmi szakértői véleményre {Kaposvári Járásbíróság 10.B.194/2020/52. számú ítélet [40] bekezdés}.

[107] Alapos a védő azon kifogása is, mely szerint nem járhatott volna el szakértőként az ügyben, aki egyébként a nyomozás során szaktanácsadóként közreműködött.

[108] A Be. 191. § (1) bekezdés g) pontja szerint szakértőként nem járhat el, akit az ügyben szaktanácsadóként vettek igénybe.

[109] Az iratok alapján megállapítható, hogy a 2020. január 29-én tartott helyszíni szemlén szaktanácsadóként vett részt. Ezt követően került sor a szakértői kirendelésére, szakvéleményét 2020. március 24-én készítette el.

[110] Az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértőt először a 2021. június 11-i tárgyaláson hallgatta meg, azonban a jegyzőkönyvben a Be. 196. § (2) bekezdése szerinti adatainak a rögzítése elmaradt, illetve a törvényes figyelmeztetése sem történt meg, mint ahogy a 2021. október 21-én tartott tárgyaláson sem {Kaposvári Járásbíróság 10.B.194/2020/35. és 42. számú jegyzőkönyv}.

[111] Ugyanakkor sem a szakértő kirendelésére vonatkozó szabályok megsértése, sem a szakértői figyelmeztetésnek a tárgyaláson való elmaradása, sem az ítélet indokolásában történt elírás nem alapozhat meg a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti abszolút hatályon kívül helyezési okot.

[112] Másképpen szólva a szakértő kirendelésének esetleges hibái, a figyelmeztetésének hiánya és az ítélet indokolásában történt elírás relatív eljárási szabálysértések, amelyek nem tartoznak a kimerítően felsorolt, a felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárási szabálysértések körébe, így nem képezik felülvizsgálat tárgyát.

[113] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan további eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése értelmében hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[114] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[115] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt elöterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt elöterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2024. február 13.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző